

Csörgő Terézia

VOLT EGYSZER EGY KLUB

1974-ben azt a feladatot kaptam a munkahelyemen, a Lehel Vezér Gimnáziumban, Balogh János igazgató úrtól, hogy szervezzünk az iskolában egy rendszeresen működő klubot, ahol a diákjaink hasznosan

Kollár István a frissen átadott pinceklubban

el tudják tölteni szabadidejüket, felszabadultan szórakozhatnak, jó helyen, jó úton, jó közösségben lesznek. Nagy szükség volt erre, hiszen a városban nem sok ilyen lehetőség adódott.

A diákok örültek a tervnek, s 1974. november 1-én meg is alakítottuk az LVG ifjúsági klubját (KISZ-klub), s egy évre rá már működési engedélyünk is volt, melyen többek között az olvasható, hogy a klub jellege rétegklub, azaz diákklub.

1974-től 1986-ig voltam a klub tanárvezetője, s mivel a klubhoz sok volt leheles és nem leheles diáknak kötődik szép emléke, úgy gondoltam megírom ezen időszak klubtörténetét. A dolgozat megírásához támogatást adtak Ipolyi Arnold, művészettörténész, r. k. püspök, ma is időszerű szavai: „...őrizzük emlékeinket, gyűjtsük össze

töredékeinket, nehogy végleg elveszenek, s ez által is üresebb legyen a múlt, szegényebb a jelen, s kétesebb a jövő”! A klubfoglalkozásokról naplót vezettünk, több napló telt meg az évek alatt, s ezeket átnézve döbbsentem rá, hogy nem egyszerű dologra vállalkozom, de mindenképpen megéri a munkát, hiszen ez már történelem.

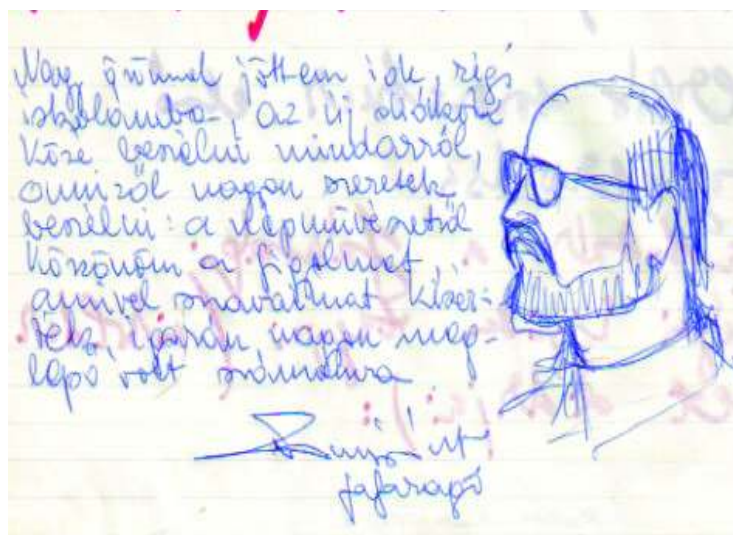
Figyelő tekintetek egy hétköznapi délutáni előadáson

Törekedtem arra, hogy ne maradjon ki senki és semmi, ha mégsem lett teljes a történet, az a dokumentumok hiányosságának köszönhető.

Kezdetben az iskola emeleti 25-ös termében, majd a 33-as teremben – rajzteremben (ez a lebontott épületszárny egyik terme volt, s a Zagyvára néztek az ablakai) tartottuk a klubfoglalkozásokat, de kinőttük a termeket.

„Akkor még szombaton is volt tanítás, és aznap már mindenkit az esti szórakozásunk, a klub éltetett...a mostani tornaterem helyén lévő rajzteremben voltak a bulik, amik persze azzal kezdődtek, hogy a padokat, székeket a fal mellé pakoltuk, a végén pedig vissza. A zenét a felsőbb éves fiúk szolgáltatták.

A tanteremben kevesen fértünk el, de a hangulat mindig kiváló volt.” – írta a 2007-es LVG-s jubileumi Krónikában Bakó Tünde, aki 1976-tól három évig volt a klub egyik diákvezetője.

Varga József önarcképes naplóbejegyzése

Kellett valami más megoldás. 1977-ben már olajfűtés volt az iskolában, s így a szenes pincére nem volt szükség. Jött az ötlet: a pincét alakítsuk át klubbá. Ebben az évben meg is valósult az ötlet. Tizenhét helybeli vállalat, üzem segítségével, Mile Ferenc matematika-fizika szakos tanárkollégám vezetésével, a szülőkkel, a diákokkal együtt rengeteg munkával létrehoztuk a négy helyiségből álló, minden igényt kielégítő pinceklubot, egy „mini művelődési otthon”-t (Szolnok megyei Néplap, 1977. január).

„A klub kialakítása lehetőséget adott arra, hogy kisebb csoportokban játszani, kártyázni, csocsózni, társasozni, beszélgetni lehetett. A legnagyobb sikere persze a buliknak volt, ahol ismerkedni is lehetett. Itt születtek életre szóló barátságok, szerelmek, de tanúi voltunk nagy szakításoknak is.” – emlékszik Bakó Tünde.

30-40 lelkes diákkal kezdtünk, de később már tízszeres volt a tagság létszáma. A nagy létszám ellenére a légkör mindig családi volt, a régi diákok közül is sokan visszajártak. A mindenkori és a régi tanulók mellett a szomszédos középiskolák diákjai közül többen is rendszeresen részt vettek a foglalkozásokon.

A hétfői foglalkozások kezdetben 16 és 20 óra között voltak, az évek múlásával egyre inkább későbbre tolódott a kezdés és a befejezés is. A klubnak a vezetőség által kialakított, az iskola igazgatósága által jóváhagyott, külön házirendje volt, melyben pl. 1981-ben a következők szerepeltek:

„1. A klubfoglalkozás kezdete: szombaton 16 óra 45 perc.

A foglalkozás alatt a kaput 18 órakor zárni, majd félóránként nyitni kell az újonnan érkezők, ill. a távozók részére.

A félóránkénti kapunyitáskor ellenőrizni kell a belépőket, ugyanis a klubot csak klubigazolvánnyal lehet látogatni.

A klubigazolvány ebben az évben piros kartonból készült és piros iskolai KISZ-bélyegzővel érvényesítettük.

A klubfoglalkozás vége: 20 óra 30 perc

Ti és Mi vetélkedő. A lányok

2. Minden házigazda szerepet vállaló osztály szervezze meg a kapuügyeletet, a klub előkészítését (szombaton), a klubbakarítását (hétfőn).

3. Az osztály felelős a berendezés épségéért, a foglalkozás befejezése utáni folyosói, pincebeli, WC-beli villanyok lekapcsolásáért, az ajtók, ablakok bezárásáért (pince, folyosó, WC, nagykapu)

4. A pince lejáratának, a nagykapunak és a folyosóajtónak a kulcsát csak az ügyeletes tanárok kaphatják meg, és ők felelősek azért, hogy a kulcsok illetéktelen kezekbe ne kerüljenek.

5. A pincében, az udvaron a foglalkozások ideje alatt sem szabad dohányozni. Ez érvényes a gimnazistákra és a szakközépiskolásokra is. S ha valakin észreveszik, hogy ivott, ki kell küldeni a klubból, s az iskolai házirend alapján kell eljárni.”

Ti és Mi vetélkedő. A fiúk

A tagság diákvezetőket választott, akik lelkiismeretesen, felelősségteljesen végezték vállalt munkájukat. Két klubtitkár, egy gazdaságfelelős és egy háromtagú technikai csoport jelentette a vezetőséget.

A klubtagsági igazolvány és a tagsági díj jogosította a tagokat a rendezvények látogatására, esetenként pedig minimális belépődíjat szedtünk.

A diákklub tevékenységének alkalmazkodni, kapcsolódni kellett a tanévhez, az iskolai munkához. Ez azt jelentette, hogy a programokra elsősorban hétfőként került sor, de alkalmanként a hét valamelyik napján főleg politikai, de más fajta előadásokra is sor került. Ezeket a foglalkozásokat is mindig nagy érdeklődés kísérte, sohasem kellett toborozni a közönséget. Törekedtünk arra, hogy a látottak, hallottak kiegészítsék az iskolai munkát, a tanulókat érdeklő, érintő kérdésekkel foglalkozzanak. A program kialakításában kezdettől fogva sokat tettek a gyerekek, ötletekből sohasem volt hiány.

Minden hétfőként egy-egy osztály vállalt ügyeletet, ellenőrizte a belépőket, biztosította a rendet és megkért egy tanárt is felügyelet

vállalására, hogy jelenlétével erősítette az osztályt. Az ügyeletes osztályközösség ilyenkor műsort is adott. Ezt követte a tánc. Nem csak diszkó volt, hanem olyan muzsika is szólt, amit nagyon szerettek a diákok, vagyis Illés, LGT, Beatles, ABBA, Boney M stb.

„Szeretünk ide lejárni és mindenki nagyon várja a péntek estéket – mondta Balogh Marianna, a klub egyik vezetője. Még a „tanulós” diákok is megengednek maguknak annyit, hogy ilyenkor fellélegezzenek, tánc közben elfelejtsék a hét közben adódott problémákat, feloldják a feszültséget, ami nemcsak a felnőtteknél van, hanem nálunk is.” – olvasható a Szolnok megyei Néplap egyik 1984-es tavaszi számában.

Az egykori klubvezető Balogh Marianna ma fogorvos, aki 23 év múlva, 2007-ben az iskolai jubileumi Krónikában így emlékezett vissza: „15 - 20 - 25 évvel ezelőtt hétről hétre alig vártuk, hogy eljőjön a péntek este, amikor birtokba vehetjük az iskola pincéjét. Igaz kicsit dohos, sötét helyiség volt, de ez a jó hangulatunkat egyáltalán nem zavarta. Szinte rangot jelentett klubtagnak lenni – klubtagsági igazolványunk volt a belépéshez, s esetleg egy vendéget hozhatott magával mindenki. Büszkék voltunk arra, hogy nekünk van egy saját helyünk, ahol mindenki jól szórakozik, mindenki egyformának számít...Jobbnál jobb zenékre buliztunk, barátságok, szerelmek szövődtek.”

A programok olvashatók voltak a klub-faliújságon, s mindenféle üzenet is megjelent itt. Volt vita a köszönetről, tudósítottak a pincebeli „árvízárról”, s kedvelt volt a „Hétfői széljegyzetek” Csordás József tollából.

Az első foglalkozásra 1974. november 21-én került sor, amelyen Magócs Éva klubvezető, ma gimnáziumi igazgató, köszöntötte a jelenlévőket, s külön az első meghívott vendéget, Inges László rendőrfőhadnagyot. Kriminálisztika címmel, mozgó filmmel színesített, érdekes előadást hallottunk. Az előadás befejeztével a következőket írta vendégünk a naplóba:

Tisztelt Klub-tagok! Örömmre szolgált, hogy klubjuk első foglalkozására meghívtak, örömmel tettem eleget kérésüknek. Jó érzés volt látni érdeklődésüket a mai fiatalság előtt álló problémák, a társadalomba történő beilleszkedés lehetséges és egészséges formái iránt. Komoly érettségről tettek tanúságot hozzászólásaikkal. Kívánom, hogy klubjuk élete legyen tartalmas, erkölcsiekben sokat adó, kellemesen és kulturáltan szórakoztató, hosszú életű.”

Az alábbiakban a klub első éve vendégeinek és témáinak felsorolásával szeretném érzékeltetni, hogy már a kezdetekben széles skálán mozgott a programszervezés:

1974. november 30. Tukora János tanár úr barátságvonattal a Szovjetunióban járt, s ottani élményeiről mesélt.

1974. december 5. Boros Dezső tanár úr a csillagászat rejtelseibe vezette be a hallgatóságát.

1975. január 25. Halák László pszichológus, a TV munkatársa, a barátságról, diákszerelemről tartott igen érdekes előadást. Két év múlva ismét ellátogatott hozzánk, akkor a naplóba a következő idézetet írták a klubvezetők, melyet Halák László „Tenni vagy nem tenni?” című könyvében olvastak: „Aki ugyanis azt akarja, hogy barátai legyenek, annak nem arra kell törekednie, hogy kapjon másoktól, hanem arra, hogy ő adjon másoknak.”

1975. február 14. Medveczky Krisztina válogatott tornász az élsportolók életét mutatta be.

1975. február 22. Valkó Mihály újságíró, a Szolnok megyei Néplap munkatársa, a „béke országában”, Etiópiában járt, s lebilincselően mesélt útjáról.

1975. február 28. Nagy Tibor és Bacsa Ferenc pol-beat énekesek szórakoztattak bennünket. A későbbiekben mind a ketten többször is a vendégeink voltak, bemutatták az adott évi új műsorukat.

1975. március 22. Vámos Magda divattervező vezetésével nagyszabású divatbemutató volt.

Kilenc manöken – Safranek Anna, Kelemen Mari, Ribánszky Edit, Varga József, Kertész Éva, Klement Mária, Nagy László, Garamvölgyi Adrienn, Skultéti Györgyi – mutatta be a legújabb modelleket.

1975. április 3. Újból Nagy Tibor pol-beat énekes (aszfalténekes) volt a vendég.

1975. április 19. Horgosi Györgyné tanárnő az öltözködés fontosságáról osztotta meg véleményét velünk: „Öltözetünk legalább annyit árul rólunk, mint beszédünk és viselkedésünk” – írta a naplónkba Dóra néni.

Hasonlóan folytatódott a sor. Minden évben sok vendégünk volt, akik közül többekkel hétköznapi találkoztunk, beszélgettünk.

Politikai előadásokat tartottak, beszélgetéseket, vitadélutánokat vezettek fiatal újságírók, riporterek: Darvasi István (Külügyminisztérium munkatársa) az argentin katonai puccstól kezdve

az akkori kínai, egyiptomi változásokon át a KGST és a Közös Piac kapcsolatáig sok kérdésre adott választ.

Izbéki Gábor (Magyar Rádió, külpolitikai rovat) Iránról és az USA-ról beszélt.

Nika György (MTV TV-Híradó, két alkalommal), Martinkovác Miklós (MTV TV-Híradó), Zentai Péter (MR, külpolitikai rovat) aktuális külpolitikai előadást tartott, kérdésekre válaszolt.

Udvarhelyi Szabolcs (MR, külpolitikai rovat) témája a Közel-Kelet volt. Ipper Péterrel (MR, külpolitikai rovat, két alkalommal), Lengyel Miklóssal (MR, külpolitikai rovat, két alkalommal), Bedő Ivánnal (MR, külpolitikai rovat, három alkalommal) nagyon kellemesen elpolitizáltunk.

Nagy Attila (MR, spanyol szekció, három alkalommal) Latin-Amerikáról beszélt, Carlos Cadiz (MR, spanyol szekció) hazáját, Chilét mutatta be, Kollár István (MR, külpolitikai rovat) az USA és a Szovjetunió kapcsolatának kérdéseivel foglalkozott. Bodrogi József (MR, spanyol rovat) Kubáról tartott előadást. Kaplár F. József (MTV TV-Híradó), iskolánk volt tanulója, aktuális politikai előadásán sokan tettek fel kérdéseket.

Csocsózás

S mint a felsorolásból látszik, voltak, akik visszatértek hozzánk, hiszen jól érezték magukat közöttünk. Így írt erről pl. Bedő Iván: „Annak ellenére, hogy az itteni kollégák a múltkor „kiszerveztettek”

az újságban (Lehel Harsona), volt bátorságom újra eljönni, s nem is bántam meg. Ismét jó társaság jött össze, és a világpolitika is megkapta a magáét.”

A klubnaplókba került bejegyzéseket nagy öröm volt olvasni. Például a következőket: „Szívesen vitatkozom máskor is ilyen jól felkészült és értelmes diákokkal, akik sokkal többet tudnak a világról, mint én annak idején.”(Lengyel Miklós)

„Nagyon örülök, hogy eljöhettek közéték és beszélhettem Kubáról, második hazámról. Nagyon jó benyomást keltett bennem az iskola érdeklődő fiatalsága. Ritka az, hogy ilyen sok kérdést tegyenek fel...”(Bodrogi József)

Játékos vetélkedő – ez csak kóla

Az Eötvös Loránd Fizikai Társulattal közös szervezésben tanulságos, érdekes természettudományos előadásokat hallottunk. A budapesti ELTE akkori tanárai, Sükösd Csaba fizikus az atomenergiáról, Kiss Ádám fizikus „Az atomerőművekről”, közép-pontban Paksról, Radnay Gyula fizikus az „Optika rejtelsei” címmel, Károlyházy Frigyes az elektronról, Juhász András a poláros fényről tartott érdekes előadást és adott lehetőséget kérdések feltevésére. Isza Sándor fizikus, a debreceni KLTE tanára a „Holográfiáról” beszélt a jelenlévőknek.

Aradi Csaba biológus a Hortobágyi Nemzeti Parkban készített csodálatos diaképeit nézve a Hortobágyon éreztük magunkat.

Abban az időben egy Értelmiségi Klub is működött Jászberényben, velük közös szervezésben neves személyiségek előadásait hallgathattuk meg, vendégünk volt pl. Marx György, Berend T. Iván, Eke Károly, Schnitzler József.

Meghívott vendégeink általában 2-3 órán keresztül beszélgettek a klubtagokkal. Mindegyik foglalkozásnak maradandó haszna volt.

A 2007-es iskolai jubileumi Krónikában így ír erről Száraz Sándor volt leheles diák, Tatán élő közgazdász, akinek mindig volt kérdése az előadóhoz: „Nem pusztán hallgattuk a meghívottakat, hanem aktívan kérdeztünk, válaszoltunk, a nézeteinket is kifejtettük!

Daltanulás Kis Miklós vezetésével

Néhány logikusan felvezetett érv előtt még az előadó is kénytelen volt meghajolni. Persze, ne gondolja senki, hogy 1980 környékén mindenre választ kaphattunk, de ezek a délutánok arra mindenképpen jók voltak, hogy a tájékozottság, a vitakultúra, a logikus érvelés, a másra is odafigyelés alapjait megtanuljuk!

Ez a világra való rácsodálkozás, a tenni akarás, a vitázás képessége sok diáktársamnak segített, hogy felnőttként közgazdász, ügyvéd, politikus, de mindenképpen nyitott szemmel járó ember legyen. Magam ma is egy jó alapnak tartom ezeket a délutáni közös gondolkodásokat, s örömmel emlékszem rájuk vissza! Talán így vannak ezzel mások is!”

A hétfégi klubrendezvényeken vendégünk volt: Katona János színész, akinek előadói délutánján megismertük művészi hitvallását is, Papp Márió költő, az Ifjúsági Magazin (IM) olvasó szerkesztője, Varga József válogatott ejtőernyős, Varga József jászberényi fadaragó, aki az alábbi bejegyzést írta: "Nagy örömmel jöttem ide, régi iskolámba az új diákok közé, beszélni mindarról, amiről nagyon szeretek beszélni: a népművészetről. Köszönöm a figyelmet, amivel szavaimat kísérték, igazán nagyon meglepő volt számomra."

Fenyvesi Máté 76-szoros válogatott labdarúgó, aki a következőket írta nekünk: A Lehel Vezér Gimnázium klubjának meghívására nagy érdeklődéssel jöttem. Nem csalódtam, sőt a kérdések hallatán nagyon örültem, hogy a lányok és a fiúk a labdarúgás iránt nagyon érdeklődnek és nagyon tájékozottak. Én további eredményes tanulást és sportolást kívánok a diákoknak."

A havannai Világifjúsági Találkozóról tartott élménybeszámolót Benkucs Erika (Hűtőgépgyár nyomdája). Nagy Sándor, a Heves megyei KISZ-Bizottság titkára, Mongóliáról tartott előadást. Séllei Zoltán előadóművész „Amerikában jártam” c. élménybeszámolóját is meghallgattuk.

A Jászság Népi Együttes tagjait (iskolánk volt diákjai) ötrészes folklór sorozaton láttuk vendégül, az első foglalkozás utáni naplóbejegyzésük: „Örömmel jöttünk közéték, hogy bevezessünk Benneteket a folklór rejtelmeibe. Mi most elkezdtünk valamit, amivel újat szeretnénk nyújtani az ifjúságnak. S hogy sikerül-e?

Ez rajtatok is múlik!” Egy másik évben diavetítéssel, zenével, táncsal mutatták be Gyimest, máskor a szatmári népművészetet, táncokat

Turi István tanár úr „A mai ember és a vallás” címmel tartott nagy érdeklődéssel kísért előadást. Csomor Józsefné tanárnő József Attila verseit népszerűsítette. Szántai Katalin tanárnő „A Baltikum nagyvárosai” címmel vetítéses előadást tartott.

Tóth Erzsébet, Bakos Judit, Baráth Zsolt, a Tanítóképző Főiskola hallgatói, József Attila műsorukat mutatták be. Drávucz János, a Tanítóképző Főiskola tanára, vezetésével stílusparódiát adott elő egy képzős csapat. Igenszórakoztató volt a budapesti egyetemisták, „John és Kaynika” műsora. Újdonság volt Anda Péter, közgazdász egyetemista, vetítéssel egybekötött DISCO-ja.

A klubtagok is vállalkoztak előadás tartására. Dudás Zoltán bemutatta új dalait, s ezt a jó szokását az érettségi utáni években is folytatta. Csider Éva és Redler Mariann „Tallinban jártunk” címmel tartottak élménybeszámolót. „Tudj valamit a progresszív zenéről!” című zenei előadás Bognár Tibor és Gulyás Imre nevéhez fűződik.

Összeállítást láttunk Francois Villon balladáiból Szabó Szilárd és Incze Attila előadásában. „Megáldva és leköpve mindenütt” címmel Bori Róbert Villon-estje bővölte el a klubosokat.

Az osztályok ötletzsákja kimeríthetetlen volt. A hétfégi klubrendezvényeken, szenzációs műsorokat adtak, melyeknek már a címe is sokat mondó: „Csak az jöjjön, aki bírja!” – diákélet parodizálva Bujdosó István rendezésében, „Odüsszeusz bolyongásai a XX. században”- az eposz átdolgozása, „Az indián lány esete” – western paródia, „Ötórai tea IV.D módra”– zenei paródia, „Thomas Lieven átkozott élete és bűnbeesése” – Kormos László készítette paródia, LIMBO-SHOW, Kéfény paródia, MUPPET-SHOW, népmese-átdolgozások, „Jazzbury City,, divatbemutató hozott ruhákból, TEAM-SHOW, szatirikus zenei paródia Bojtos Zoltán rendezésében, s sorolhatnám tovább.

Kedvelték a vetélkedőket, szívesen játszottak a klub tagjai, így aztán sok ilyen programra került sor, amit a diákok állítottak össze, diákok vezettek le. Csak néhány a széles választékból: Könnyűzenei „Ki nyer ma”, „Illik - nem illik” vetélkedő, képzőművészeti vetélkedő, „Ki tud többet Magyarországról”, az „Edzett ifjúságért” mozgalom keretében akadályverseny – sportállomások és szellemi TOTÓ, sikeres volt az „Olimpiák történetéből” készített vetélkedő, az „erősáramúsak” is szerveztek sportvetélkedőt. Honismereti vetélkedő a Jászságról, amely előtt felkészülést segítő cikk jelent meg a klubfaliújságon. Tréfás szüreti vetélkedő az őszi munka apropóján. Zenei vetélkedő rock témában, „Fele sem igaz” vetélkedő a TV-s vetélkedő mintájára, pop-kvíz. A vöröskeresztes csoport minden év novemberében (Egészségnevelési Hónap) egészségügyi vetélkedőt szervezett. Jeles ünnepeinkről a megemlékezés gyakran vetélkedő szervezésével történt, pl. „Ki mit tud” március 15-éről. „Ti és Mi” vetélkedő a Hűtőgépgyár Sportcsarnokában, lányok a fiúk ellen és fordítva.

Nagy sikere volt az érdekes kisfilmek vetítésének, pl. a „Jó és a rossz”, a „Rapszódia pirosban, kékben”, a „Hogyan tegyünk szert jó gyerekekre?”, a „Korok, ruhák, divatok”, „A dohányzás története”, „A szenvedély”(Gusztáv sorozat), „Sportolj Te is” című filmnek.

Minden évben óriási élmény volt a közös Mikulás és Karácsony, a Pótszilveszter, a gyereknap rendezvény, a Fánkos Farsang, a Fenyőbál, a Rongyos Bál, a Bolond Bál, a Szüreti bál vagy az elsősök fogadása, a végzős klubtagok búcsúztatása.

A nagy bálakat a DMK termeiben tartottuk, ahol az alkalomnak megfelelő diákműsorral kezdődött a rendezvény, majd ezt követte a tánc.

Több ifjúsági klubbal – pl. Városi Szövetkezeti Klub, Versegly Ferenc Gimnázium klubja – vettük fel a kapcsolatot, és szerveztünk közös programokat

Minden játék (asztali foci = csocsó, kártya, társasjátékok), játékos vetélkedő jó időtöltésnek bizonyult.

Hétvégéken a zene nagy szerepet játszott a szórakozásban. Bemutakoztak diákzenekarok, DISCO-sok. Az elsőként fellépő beatzenekar tagjai voltak: Gledura Éva, Redler Mariann, Varga Éva, Katona János, Szöllősi Gyula. A zenekar Gledura Éva által megzenésített verseket mutatta be.

Az évek során fellépő együttesek és zenei programok, koncertek: Nophene – trió Mezőtúrról, a jászberényi Tájfun együttes, Jáger János–Streitmann György gitáruó. Dudás Zoltán-Kis Miklós-Torba Ferenc pol-beat estje, ami daltanulással fejeződött be.

Lemezbemutatót is tartott a Ro-Ró DISCO(Romhányi Zoltán-RózsaTibor), az Aladin-DISCO (Gulyás József-Jáger János), a Csoró D: Csordás József, a Szuper-Hubert DISCO. Emlékezetes a Peszi-Diszi Duó (Parádi Zsolt-Lengyel Levente): Lézer-Show-ja fényorgonával, Rózsa Tibor-Szikszai Gábor Rock and roll party-ja, a Kampó együttes (Lengyel Levente, Izsó Gyula, Buzás Zoltán, Nyíri Zsolt, Tavasz Ferenc), az UPG zenekar (Maró Csaba, Válik László) fellépése, Ferenczi Ákos-Fekete Tamás zenés műsora, „Szeretem a reagaet” – Parádi Zsolt műsora, a HÓ-RUCK-együttes és az Erősáramúból pl. a Beatnik-együttes (Agócs Attila, Bakondi András, Újszászi Ferenc, Varga István), a Lánczi zenekar bemutatkozása.

Sokan vállalkoztak DISCO tartására, szerették ezt a fajta megnyilvánulási lehetőséget, bebizonyították, hogy szeretik, ismerik, gyűjtik a jó zenét, s mindegyikük örömmel látta, hogy zenéjükre önfeledten táncolnak.

Feltétlenül meg kell említenem azoknak a nevét – remélem sikerül mindenkéit –, akik igen sokat tettek a klub zenei életéért, hiszen nemcsak egy-egy alkalommal, hanem rendszeresen dolgoztak érte:

Dudás Zoltán, Kis Miklós, Bognár Péter, Fekete Tamás, Kis Tibor, Csordás József, Kocza Tamás, Berkó József, Pataki Tamás, Nagy Róbert, Parádi Zsolt, Lengyel Levente, Streitmann György, Zeke Lajos, Czinege Andor, Debreceni Gábor, Sebestyén Béla, Kövér Attila, Koncz Károly, Szabó Szilárd, Incze Attila, Czigány Tamás, Papp Lajos, Romhányi Zoltán, Kővári Péter, Ádám György, és utoljára, de nem utolsó sorban a lányok, akik nem is akármilyen DISCO-t csináltak: Csabai Orsolya, Bakki Judit, Sipos Edina, és az Erősáramúból: Bakki István, Inges Béla, Aszódi Attila.

A vetélkedésre nagyon jó lehetőség volt az évente megrendezésre kerülő városi, járási, megyei vetélkedők sora, szinte mindegyiken részt vettünk, s legtöbbször az első három hely valamelyikén végzett az LVG-s klubcsapat. Ezek a vetélkedők általában több fordulószak voltak, s az eredményért meg kellett dolgozni, de a sikerélmény, a képzeletbeli dobogó mindig húzóerő volt. Ilyen vetélkedő volt pl. „Utazás a valóságba” városi-járási klubvetélkedő, „Jászság és a zene kapcsolata” zenei vetélkedő a Székely Mihály Napokon, „Értünk éltek és énekelnek” c. megyei klubvetélkedő, a városi VIT- vetélkedő. A „Klubolimpia” c. megyei klubvetélkedő egy évig adott feladatot a résztvevőknek.

A hagyományos módszertani klubtalálkozásokon, klubrandevúkon (Szolnok, Törökszentmiklós, Jászberény, Kisújszállás) a bemutatkozásaink sikeresek voltak, pl. a Jászsági lakodalmak híres rigmusaival, vagy a „Vasárnap délelőtt” c. a TV műsor szellemes paródiájával „...óriási sikert aratott a jászberényi Lehel Vezér Gimnázium ifjúsági klubjának csapata. – olvasható erről a Szolnok megyei Néplap, 1980. november 25-i számában

A színházlátogatásokat is szerette a diákság. A szolnoki Szigligeti Színházba éveken keresztül 30-35 bérletünk volt. Nagyon változatos volt a bérletes repertoár: Madách Imre: Az ember tragédiája-tól kezdve O’Neill: Amerikai Elektra-ján, Shakespeare: Hamlet-jén át Brecht-Weill: Koldusopera-jáig sokféle darabot láttunk. Több alkalommal voltunk a Vígszínházban. Csodás élmény volt a „Jó estét nyár, jó estét szerelem”, a „Képzelt riport egy popfesztiválról” c. darab, de az Erkel Színházban látott opera, Verdi: Traviata-ja is lenyűgözte a klubtagokat.

A Nemzeti Színházban Bernard Shaw: Tanner John házassága c. darabot láttuk, az Operaházban Seregi László rendezésében a Cédrus c. balettet.

A Déryné Művelődési Központ azokban az években nagy sikerű Pódium-előadásokat szervezett, ezekre pl. 1978/79-ben 45 fő klubtag

vett bérletet, 1980-ban 60 fő. Részesei voltunk többek között Váradi Hédi, Bálint András, Tolnay Klári, Nagy Attila, Pécsi Ildikó, Andai Györgyi, Juhász Jácint színművészek emlékezetes előadásának.

A fentebb említett többfordulós vetélkedők kirándulások szervezésére ösztönözték a klub tagjait. Több budapesti kirándulást szerveztünk, jártunk a Műjégpályán, a Hopp Ferenc Kelet-ázsiai Művészeti Múzeumban, a BNV-n, a Munkásmozgalmi Múzeumban, a Várban, a Zeneakadémián a Palotásy János Kórus hangversenyén, a Testnevelési és Sport-múzeumban, a Tokaj Expressz Nemzetközi vívóversenyen, a Planetáriumban (Lézer-rock előadás). Túrátunk az Országjáró Diákok Körével közösen Eger környékén (Noszvaj, Várhegy, Nagyeged hegy), Salgótarján (Salgóháza) környékén és a Mátrában. Közös kirándulásnak tekinthetjük a Jász Múzeumban tett látogatást is, hiszen a múltunkban kirándultunk.

Nyaranta az Expressz ifjúsági táborok – Nagymaros, Velence, Balaton – jelentették a kikapcsolódást több turnusban 30- 40 klubtag számára. Történtek váratlan események is, melyekre biztosan sokan emlékeznek. Így pl. arra az esetre, amikor betört a víz a pincébe, s a tűzoltókat kellett kihívni a víz kiszivattyúzására. A város azt hitte, hogy ég az iskola. Az eseményről humoros írás jelent meg a klubfaliújságon B.P. aláírással, egy részlet ebből: "A ciklusosan bekövetkező csőtörések lehetővé tették, hogy megismerhessük klubunk egy új profilját: ezentúl a hétvégéken strandfürdővé nyilvánítjuk. Úszó és vízilabda szakosztályunk megalapítása folyamatban van. Hétfő délutánonként vitorlásversenyek lebonyolítását tervezzük...

A szombat esti felügyelő nevelők remélem, nem hátrálnak meg a fürdőmesteri szerepkörtől. További javaslatokat a Hirdetőben várunk „Hajóvonták találkozása azért tilos”- jeligré.”

De emlékezetes maradt a következő eset is. Az egyik szolnoki megyei klubtalálkozón vett részt három klubvezető, a kirándulás igen csak izgalmasra sikeredett számukra és szüleik számára, no meg a számomra is. Ugyanis akkora hó esett aznap, hogy nem jártak a vonatok, buszok, és a három leány Szolnokon rekedt, másnap tudtak hazajönni. Csak akkor nyugodtunk meg, amikor megláttuk őket.

A Megyei Ifjúsági Klubtanács évente értékelt a klubokat. Két alkalommal Dicsérő Oklevelet kapott a klub, hétszer nyerte el a Kiváló Klub címet, amely bizonyítja az eredményes tevékenységét. A címek mellé mindig pénzjutalom (10000,- forint alatti összeg) is járt, s ez igen jól jött a programok megvalósításához.

A klub változó nagyságú összeggel gazdálkodott, ez az iskolától és a pályázatokra kapott pénzből, a báli belépődíjából, ill. a tagsági díjból jött össze. Nagyon fontos tudni, hogy a klub pénzügyeit igen szabályosan kezeltük. A nem egyszerű pénztárnoki feladatot dicséretesen ellátta: Szebenyi Edit, Csikós Zsuzsanna, Tóth Ildikó, Zaják Judit, György Ildikó, Tóth Andrea, Farkas Gabriella.

A lelkes, ötletes klubtitkárok: Magócs Éva, Ványi Ágnes, Szabó Ildikó, Bakó Tünde, Csomor Marianna, Szécsi Tünde, Ézsiás Csilla, Bojtos Katalin, Borics Krisztina, Balogh Marianna, Kerekes Emese, András Györgyi maradandót alkottak az iskola történetében

A klubpatronáló tevékenységet igyekeztem úgy végezni, hogy a diákvezetők önállósága ne csorbuljon, közösen szerveztünk, de ők bonyolították a rendezvényeket, azt gondoltam, hogy így sok mindent megtanulnak, amit később is hasznosítani tudnak. Ez a munka a közéletiségre nevelés, nevelődés jó lehetősége volt.

A hétközi, a hétvégi klubfoglalkozások, a kirándulások többnyire problémamentesen zajlottak, s szép emlékek maradtak, ebben nagy szerepe volt az ügyeletet, kíséretet vállaló tanárkollégáimnak, sőt a szülők segítségének is. Ez idő alatt egy-egy évig Szabóné Szakali Ágnes kolléganő és Juhász Ferenc kolléga is részt vett a munkában.

Nem szeretnék szerénytelennek tűnni, mégis újból idézek Száraz Sándor írásából: "Emlékezzünk így azokra is, akik...szervezői, rendezői voltak ezeknek (programok)...! Köszönjük meg nekik is ezt a munkát! ...De leginkább az örök fáradhatatlan Csörgő tanárnőnek tartozunk még ennyi év után is köszönettel. ...

Tanárnő, így utólag is köszönjük szépen...!" Igazán jól esnek ezek a mondatok.

Úgy vélem, a programok mellett nem hanyagolható el az a tény sem, hogy a klub közelebb hozta egymáshoz a különböző évfolyamokra, a különböző osztályokba járókat, sok-sok jó barátot szereztek, s a „kötetlen” forma, a katedra kikapcsolásával a tanárok jobban megismerték diákjaikat, s így sok nevelési lehetőség is adódott. Régi diákjaink találkozókon nosztalgiával beszélnek a klubról. Kár, hogy a mai diákok már csak hírből – hallomásból ismerik ezt a közösségi formát.

Csak remélni merem, hogy aki elolvassa az írást, azt fogja mondani, hogy volt egyszer egy klub, ahol színes, változatos, tartalmas, mozgalmas és emlékezetes élet folyt, s jó lenne, ha ma is lenne egy ilyen hely.